

ZIAR SĂPTĂMÂNAL — CULTURAL ȘI INFORMATIV.

Mănăstirea Maica Domnului a tuturor mângâierilor

a pus piatra fundamentală a mănăstirii Regina Maria în com. Bicaz, județul Neamț

reportaj de Constantin Turcu

Mănăstirea Reginei Maria

Știu dacă în acest veac al
— veacul al XX-lea, se
fi mai ridicat undeva vre-o
mănăstire domnească. Pare-mi-se
mai auzit de o mănăstire la
plăta, a Patriarhului Miron,
o alta la Izbuc, a cuviosului

care-i plăceau.

În locul sfinților luptători
dinprejur ar sta toate Doam-
nele noastre care au suferit,
dela Elena lui Neagoe cu fiul
mort în brațe și Elisabeta Mo-
vilă învinsă și târâtă în ro-

vărată malcă a țării întregi și a
tuturor mângâierilor acestor nații.

Sosirea înalților demitari

Încă în dimineața zilei au so-
sit în Piatra-Neamț d-nii: profe-
sor Neculai Iorga—Consilier re-
gal, d-l Zigre Ministru culte-
lor, părintele Nae Popescu—Sub-
secretar la culte, Traian Ionașcu
— rezident regal al ținutului
Prut, Danilă Pap rezident regal al
ținutului Mureș, Brătulescu—se-
cretarul Comisiei Monumentelor
Istorice, l-t colonel Manoil dela
regimentul de jandarmi Iași, Băr-
zescu—Inspector general la sigu-
ranța din Iași, d-rele Iorga și
Schina, d-l Ciurea—director de
cabinet la Culte și alții.

Distinși demnitari și oaspeți
au fost primiți de către d-l co-
lonel E. Hoclung—prefectul ju-
dețului Neamț, însoțit de d-nii
avocat E. Kirculescu—primarul
orașului, Gh. Stat—prim prez-
dent de tribunal, preot C. Ma-
tasă—membru corespondent al
Comisiei Monumentelor Istorice,
Leon Mrejeriu—din partea Ser-
viciului Social, E. Isăcescu—pre-
ședinte al camerei de comerț,
maior Dărmănescu—comandan-
tul legiunii de jandarmi Neamț,
C. Manoilu—șef al poliției, Va-
siliu șef al siguranței, căpitan
Gheorghiu cdt. al gărzilor F.R.N
Ion Radu și alte personalități
din oraș.

Dela gară, înalții demnitari au
mers de au vizitat biserica lui
Ștefan cel Mare, restaurată de
curând de Comisia Monumente-
lor Istorice, apoi încă trei biserici:
Sf. Trei Ierarhi, Sf. Gheorghe
și Precista. Președintele d. prof.
Iorga, d-l ministru Zigre și Nae
Popescu, precum și d. rezident
Ionașcu, s'au interesat indea-
proape de starea acestor sfinte
lăcașuri și de felul cum sunt
frecventate de credincioși.

A fost propus pentru decorare
părintele Manollescu, pentru fap-
tul că a reușit să albească întot-
deauna biserica plină de cre-
dincioși. Deasemenea a impres-
ionat corul dela biserica Precista
supravegheat și instruit de preot
Borș.

Cât privește vechea ctitoria
a lui Ștefan cel Mare, d-l profe-
sor Iorga a propus unele
schimbări de mobilier intern,
pentru ca să fie demnă de stră-
lucitul ctitor și domn al Mol-
dovei.

În oraș a mai fost vizitată
biblioteca Ionescu, biserica nouă
din Precista și muzeul de
arheologie al Casei Naționale,
de sub conducerea părintelui
Matasă. D. prof. N. Iorga a ră-
mas incântat de valoarea mu-
zeului și a propus ca el să treacă
sub auspiciile Comisiei Monu-
mentelor Istorice.

După aceasta s'a dat semn
de plecare la Bicaz. Pe toată
întinderea drumului ș. olile și
grupuri de săteni și sâtence, în
trumoase halne naționale, au în-
tâmpinat pe înalții demnitari.

Înainte de a porni spre locul
destinat mănăstirii, s'a hotărât
un mic popas și o gustare în
frumoasa gospodărie a societății

forestiere „Albina”, unde oas-
peții au fost primiți de consi-
liul de administrație în frunte
cu d. inginer Turcan și cu
autoritățile comunale locale.

Dela sediul „Albina” un drum
de curând amenajat sub supra-
vegherea d-lui inginer C. Gheor-

unui minunat soare. Din sobor
am cunoscut figurile preoților
Nonea, Vasilache, Stupcaru,
Nourescu—prototereul județu-
lui și arhimandritul Ghenadie—
erarh al mănăstirilor depe platu-
rile Bistriței.

Răspunsurile au fost date de

Regina Maria

Maica Domnului a tuturor mângâierilor
minunată și veche icoană dela Valeni (Neamț)

tanase Popescu—azi duhovnic
arhimandrit la Varatic și o
alta, undeva prin Muntenia. Dar,
o mănăstire domnească, ridi-
cătă în veacul nostru, n'am auzit.
Cu atât mai mult, deci, mănă-
stirea „Maica Domnului a tuturor
mângâierilor”, ce se va zidi în
memoria Reginei Maria, capătă
un mai mare însemnătate.

Desigur, lângă atâtea ctitorii
olevodale, județul nostru va
avea o nouă ctitorie—aceasta
regală. Dar mănăstirea Regina
Maria nu va fi numai o ctitorie
regală, ci mai ales una națională.

Regina Maria a dorit o „casă
libă” a bătrânețelor sale, pe care
s'a apucat să și-o facă singură,
asa cum ar fi vrut ea. Dar, do-
rita ca a fost suzită de Nație,
prin glasul d-lui profesor
Neculai Iorga, care o vede astfel:

„Clădirea pentru care ar fi
numai daruri de material și
de muncă, și nimic cumpărat,
dar fi simplă, dar deosebit de
frumoasă înăuntrul—numai
mozaicele cu fondul de aur

bie de Turci, la călugărița
fără mănăstire care a fost
Elena lui Cuza Vodă. S'ar
face slujbe mari în zilele care
amintesc faptele pentru na-
ție, a Reginei Maria. Călugă-
rițele ar fi numai acelea care
au avut jertfe grele în ma-
rele războaie, sau acele care au
făcut fapte mari pentru țară,
pentru neam și pentru sco-
purile înalte ale vieții. Po-
trivită cu gândul Mariei a Ro-
mâniei, ele ar cultiva flori,
ar zugrăvi icoane, ar țese o-
dăjdii...”

Așa dar mănăstirea regală
a Reginei Maria va fi o ctir-
torie a întregii nații, care s'a
pornit într'un entuziasm fără
seaman să-și dea obosul pen-
tru zidirea sfântului lăcaș.

Este, în această faptă, o
mare datorie de recunoștință
ce caracterizează acest po-
por, condus spre milenarele
lui destine istorice de această
mare Femeie care a fost Re-
gina Maria.

Festivitatea

În ziua de 14 Septembrie—
ziua Sfântului Cruc, valea Bi-
striței din străvechitul județ al
Neamțului—județ plin de
ecumpe și sfinte amintiri isto-
rice—a trăit din nou mari
clipa și înălțătoare momente
pentru viața culturală, istorică
și religioasă a regiunii.

Momentul acesta mare a fost
punerea pietrei fundamentale a

mănăstirii ce se va zidi în a-
mintirea Reginei, în polana Cri-
vata, loc situat la hotarul sa-
telor Bicaz-Tarcău. Sfântul lă-
caș de închinare și amintire va
purta hramul „Maica Domnului
a tuturor mângâierilor”, ca un
omagiu adus memoriei Reginei,
care a fost, în triste vremuri
ale păturii idealului național
din vremea refugului, o ade-

ghieș, ne-a condus pe malul
minunatului râu de argint și de
cristal, Bistrița, în polana Cri-
vata, la poalele munților, în
îmbrățișarea veșnică a micului și
frumosului platou unde Regina
Maria a pus în vremea război-
ului temelile unui mare palat pe
care voia să și-l construiască.

Poate nu e lipsit de interes
și arătăm aici că după ce s'au
pus acele temelii, Regina Maria
a descoperit un alt loc, și mai
frumos, care este platoul Balcu,
dintre satele Secu și Isvorul Alb,
unde i-ar fi făcut mult mai mult
să-și zidească ea Casa albă a bă-
trânețelor.

„I-am dat numele Fata Mar-
gareta și ar fi fost zidită în va-
lea Bistriței. Am văzut-o stând
pe o înălțare, albă ca zăpada,
pe fundalul Ceahlăului. Fusese
vorba de un minunat baraj, care
ar fi schimbat apele Bistriței
într'un mare lac. Fata Morgana
ar fi domnit peste acest lac...”

Jos, în polana Crivata, drept
pe malul a Bistriței și sub so-
seauna națională, un sobor de
preoți în frunte cu P. S. Vale-
rie Botoșaneanu, vicarul mitro-
politei Iași, și Lalu—vicarul Bucu-
vinei, aștepta începerea slujbei
pentru sfințirea temeliei dumne-
zească lăcaș. Slujba a fost im-
presionantă, în hainele șcan-
teletoare din bătaia razelor

corul mitropolitei Iași, sub con-
ducerea d-lui Toma Carp.

Actul de fundație

După terminarea slujbei, care
s'a făcut în fața unui mare nu-
măr de credincioși, veniți din
toate satele vecine, d-l profesor
N. Iorga a citit cu glas tare și
impresionant cuprinsul actului
de fundație:

„Întru veșnică amintire a
aceleia neasemuită sprânci-
toare a silințelor neamului
românesc, spre unitatea de
stat, care a fost Regina Maria,
părtașa a tuturor suferințelor
noastre și mângâietoarea a
celor care au pățimit, s'a ri-
dicat această mănăstire a
„Maicei Domnului a tuturor
mângâierilor—din recunoș-
tința națiunii române.”

Începându-se lucrul în Ziua
Crucii, în anul de primejdii
noi, pe care sufletul Ei să le
înlăture de asupra noastră,
1939.”

Acest document a fost înscălit
de înaltele personalități și de
toate autoritățile și zidit în
temelie de către d-l profesor
Iorga, dimpreună cu ceilalți
demnitari, care au turnat var
și ciment cu mistria.

(Cuvântările—continuare din pag. 2-a)

Cuvântarea Domnului Profesor N. Iorga — Consilier Regal

(Continuare din pag. 1)

Este o potrivire misterioasă în lucrările omenești, care aduce la anume momente, inspirații care corespund cu dănsule, răspândind în jur, pentru sufletele noastre însăși, îndemnurile de care avem nevoie și întărirea sufletești după care tocmai însetoșăm.

De mult se stabilise, pentru punerea pietrelor fundamentale a acestei mănăstiri, închinată Măicii Domnului a tuturor mângăierilor, această zi a Crucii — a ridicării din nou a Crucii — de bunătate și de milă, amintind creștinătății răsaritene clipa eroică și triumfală în care, peste sila reprezentanților unei nerezitate legi de violență, viteazul împărat al răsăritului, Herculius, cu puterile ale lui Hercule dela care își trăgea numele, a înălțat simbolul creștin al Dumnezeuștilor închinării.

O potrivire și aceasta, pentru vremile de azi, în care nu lipsesc cele mai dureroase răstăgări de care nu poate rămâne străine nici conștiința și nici lumina noastră.

Și iată că tocmai de acela, silindu-ne a scuti cu orice jertfe, în marginea hotarelor noastre sfinte cu sfânt sânge, neașteptat de marea pângărire ucigașă a veacului, răsar înaintea noastră licoana — amintind cele mai grele din patimile noastre pentru atingerea unității noastre firești, atât de mult refuzată de vremuri nedrepte, cele mai chinute zile ale calvarului nostru național — marea eroică și marțială răspânditoare de atâtea in-

credere și de atâtea milă, Regina Maria — cea plecată dela noi, dar neuitată a noastră Doamnă.

Nu numai ce a făcut Ea în acest ceas, însemnându-se printre cele mai mari figuri ale acestui neam, dar viața ei întreagă, prea curând răpită nouă, ne dă azi învățămintele de care avem mai multă nevoie.

Învățământul mândriei. A nu ne pleca ori care ar fi încercările, înaltea oricărui violențe, ci a sta drept în fața oricărui primejii, care ne-ar putea amenința în desăvârșita noastră nevinovăție.

Ea, neinduplecată, așa a fost până în ceasul din urmă al biruinței pe care o aștepta.

A crede în dreptatea care biruit toate împotririile. În sfânta dreptate de care s'a călăuzit totdeauna acest neam al tuturor suferințelor și pe care a regăsit-o în afirmările Ei, de o țară ca a sbrului din care-și are, poate, toată desăvârșita grație a înfățișării ei de femeie, sufletul.

O țară din religia în care a crezut puternic, deși fără formalismul în care o rezumă sufletele slabe, sprâjnit luptei fără preget pentru datorile supreme ale vieții, în care se cuprinde jertfa oferită fără a sta pe gânduri, de toți. Coborînd — și ca președinte al Comisiei Monumentelor Istorice și ca inițiator al acestor fapte — în pământul pe care-l dorim neîrămant de ghiulele dușmane, aici unde a pătimit Ea, dar nu s'a dat învinsă, acest document, ca amintire, să facem din legământul că, de atunci când Ea ne-a condus și însuțit, n'am degenerat.

Cuvântarea d-lui Ministru Zigre — al cultelor și artelor

În florile vremii pe care le trăim, în tristețea ce ne copleșește de suferințele ce se năpăstesc asupra popoarelor, în grija noastră pentru soarta omenească, în încordanta vigilență pe care o avem pentru apărarea Neamului și a Țării noastre, actul solemn de azi este o reculegere și o reconfirmare.

Ni se răscolesc sentimentele de admirație, de iubire și de recunoștință, pe care națiunea întreagă le poartă memoriei neuitate și slăvitiei Reginei Maria.

Amintirea Ei e un izvor ce nu va seca nici când și ne va adăpa până târziu, în negura vremurilor cu apa înviorătoare a credinței în nobletea și măreția sufletului omenească.

În mijlocul patimilor deslănțite, evocarea nobilă Ei figuri ne liniștește și ne întărește în credința biruinței, a nobilei și a supraviețuirii, a adevărului asupra minciunii, a dreptății asupra violenței, a divinului asupra diabolicului.

Iubitoare de oameni, sensibilă la suferințele omenești, ocrotitoare a celor năpăstuiți, înțeleptă și slabiciunilor omenești, Regina Maria purta cu sine mângăerea, speranța, îndreptarea și vindecarea suferințelor și greșelilor.

Tot ce este frumos, armonios, mare, și ideal a pătruns adânc în sufletul Ei. Avea puterea de a înfrunța multe dureri și mari încercări cu curaj și cu încredere în dreptatea cauzelor. Profunda ei credință trebuia să învingă.

„In hoc signo vinces" a avut viziunea cu stihuri romane pe cer, Constantin cel Mare, fiul Elenel creștine și credincioase, când s'a rugat lui Dumnezeu pentru ajutor în fața mulțimii potrivnicilor.

În semnul adevărului istoric al Națiunii române, avea credința în biruința, Regele Ferdinand cel lăsat ajutat de credincioasa lui soție, Regina Maria. În acest semn al credinței,

în regăsirea propriilor forțe ale Neamului românesc și în renașterea prin cultivarea acestor forțe, este, și va fi biruitoare Regele nostru Carol II, restauratorul unității și solidarității naționale, promotorul dinamismului și acțiunii de renaștere a Națiunii române.

În epoca eroică de reintregire, Regina Maria era animatoarea descurajărilor, alina-toarea suferințelor, ocrotitoarea celor nevoiași și, din credința Ei în victoria idealului mare, îmbrățișat de energia sufletului Său, rodea biruința ce trebuia să vină, biruința Neamului, a Regelui întregitor de Țară și a Ei.

Ca încheiere a epopeei, după împlinirea vremii, sufletul Său cald veghea la vindecarea rănilor, la ocrotirea orfanilor și văduvelor de război, la îngrijirea invalizilor, la păstrarea cultului erolor, la consolidarea vieții pe toate terenurile, unde iubirea și nobletea primează egotismului și ularii.

Isi iubea țara și poporul, așa cum numai un suflet de Suveran știe iubi. Vlăstară de strălucită viață domnitoare, a fost o adevărată Suverană slăvită și adorată.

Se pune acum problema de temele a unei mănăstiri chemată să eternizeze amintirea figurilor epocale a Reginei Maria.

Sub scutul munților Carpați, în aceste locuri cu atmosferă de liniște și reculegere, de multe ori dorite și cercetate de Ea, se va ridica mănăstirea „Măicii Domnului a tuturor mângăierilor".

Câtă vreme va fi Român și Româncă, se vor găsi călugări și călugărițe, care vor îngriji ca fiacără candelă de aici, din fața licoanei Măicii Domnului, să pălăie necontent în amintirea Reginei Maria.

La focul sacru ce va arde în biserică acestei mănăstiri se va aprinde, de câte ori vor cere vremurile, țărta, nădejdea și credința Neamului românesc, în

destinul ce-l este hărăzit și se vor încălzi sufletele dornice de mângăiere.

Prăznim azi ziua înălțării Crucii găsită prin râva ploasă a Elenel, malca lui Constantin cel Mare. În fața crucii ce a flutrat trupul chinat al Mântuitorului s'a închinat tot poporul și se închină toți drept credincioși. Ridicăm aci o cruce întru pomenirea Aceleia care a veghlat la înfăptuirea unității Neamului.

În fața acestui cruci se va închina întotdeauna poporul românesc.

Unul dintre cel mai mari cânturari pe care l-a dat neamul nostru, apropiat de tainele sufletului Reginei Maria, Domnului Consilier Regal Prof. N. Iorga, îl vine cinstea, pentru i-dela ridicării monumentului închinat memoriei, slăvitiei Reginei.

Cuvântarea P. S. S. Valeriu Botoșăneanu, Vicarul Mitropoliei Iași

În ziua când Biserica Ortodoxă sărbătorește înălțarea Sfintei Crucii, Neamul românesc își exprimă sentimentele sale de adâncă plozitate față de Regina Maria, înălțând, aici, la Bicăz, un locaș de pomenire a numelui ei neperitor, care să spună veacurilor viitoare despre faptele mărețe și pilduitoare ce le-a săvârșit în viață.

Aici, la Bicăz, în refugiu hotărât de vitregia vremurilor, Regina Maria s'a rugat alături de Regele Ferdinand cel lăsat, ca Dumnezeu să întărească virtuțile ostașilor și să poată învinge pe dușman. Aici, la Bicăz, Regina Maria și-a ascuns durerea de mamă pentru pierderea Augustului Său fiu, Principele Mircea. Și tot aici, spiritul ei profetic a schițat viitorul de aur al României contemporane. Paginile pe care le-a dat literaturii universale, descriind în primul loc viața suferințelor ei, au căpătat încheierea la mormurul și torențele apelor Bistriței.

Dacă Balcecul reprezintă în viața Reginei Maria locul de odihnă, reculegere și reverie, Bicăzul moldovenesc reprezintă locul de sbucium, durere și nă-

Comisia Monumentelor Istorice, prezidată cu atâtea înțelepciune și dragoste, de către Domnia-sa, patronează această înfăptuire.

Ca reprezentant al guvernului M. S. Regelui, exprim toată recunoștința și grațitudinea pentru înălțătoarea inițiativă a d-lui Prof. Iorga.

Fie că acest locaș de închinare, a cărei temelie se pune astăzi, să se însirue între ctitorii sale, menite să promoveze virtuțile creatoare ale Neamului nostru.

În gravele zguduri prin care trecem, evocarea marilor înaintași din timpurile eroice, contribuie la cimentarea încrederii în rezistența Națiunii întregi, strâns unită în jurul Regelui nostru Carol II-lea, cărmuitorul clar văzător și sigur al destinului românesc.

Cuvântarea P. S. S. Valeriu Botoșăneanu, Vicarul Mitropoliei Iași

dejde.

În nădejdea viitorului strălucit al neamului ce s'a realizat, Țara, prin reprezentanții săi, a hotărât ridicarea acestui așezământ monarhic, unde zi și noapte să fie pomenit numele celei mai mari Regine pe care a avut-o neamul românesc.

Călugărițele care au fost conduse ca surori de caritate în rășbolul cel mare, se vor simți alături de „mama rănilor" — Regina Maria — care le-a îmbrățat în suferință și nădejde. Pilda pe care o dă M. S. Regele Carol II, Guvernul Țării și Comisia Monumentelor Istorice, prin ridicarea acestui așezământ de reculegere religioasă, este datătoare de forțe noi spirituale, în păstrarea patrimoniului național. Biserica răspunde prin sentimentele ei de adânc devotament față de Tron și Țară, și asigură pe ctitorii acestui așezământ, că va păstra predanțiile ctitorești cu sfinte.

Dumnezeu să binecuvinteze acest sfânt locaș și să reverse din harurile Sale cele bogate, peste toți care slujesc Tronului, Bisericii și Țării. Amin.

La casa Reginei Maria...

După terminarea solemnității și cimentarea documentului în piatra fundamentală a mănăstirii, înălții oaspeți s'au îndreptat spre satul Bicăz, unul din centrele mari de pe valea Bistriței, a cărei stare înfloritoare se datorește înfăptuirii Domeniului Coroanei.

În palatul regal din Bicăz — casa în care au viețuit Regii întregitori de neam, gospodărită azi cu cuvință și pricepere de d-na și d-l inginer Solomon, totul este în perfectă ordine și amintirea marelui Reginei Maria se păstrează cu sfinte. Palatul întreg, cu terasa lui minunată așezată pe malul Bistriței, este înecată în verdețură și flori. Pretutindeni numai flori — afară în curtea plină de plante strălucitoare și în interiorul clădirii, de unde nu lipsese florile ochioase, moldovenești, nici bunul simț al unui aranjament de bună gospodărie.

Întâind în această casă a suferințelor și a patimilor idealului național, amintiri copleșitoare au cuprins inimile tuturor celor ce l-au trecut pragul, iar figura Reginei s'a desprins mai vie și mai luminoasă.

Proaspătă lectură a „memoriilor" Reginei, ne aminti astfel de acele vremuri de restriște: „Schimbarea orașului cu aterul de munte a fost o mare ușurare și ne dădurăm seama îndată cât de mult bine ne făcea. Senina vleață de la țară va potoli norii încordați; ne bucuram de priveliștea frumoasă a văii, de satele mici și dragălate, de vechile biserici și mănăstiri și în curând, ajunserăm foarte bun

atenta supraveghere a bună gospodine care este d-na inginer Solomon, a dat prilejul unei înviorări tuturor oaspeților și invitaților, care au stat aici câteva ore, cu încordare, sub vraja neîntrecută a marelui nostru profesor — depe catedra ca și din viața socială — care este d-l consilier regal Necula Iorga.

La Mănăstirea Pângărați

Dela Bicăz — și în calitate sa de președinte al Comisiei Monumentelor Istorice — d-l prof. N. Iorga, cu înșitorii s'au îndreptat spre vechea ctitorie dela Pângărați, a lui Alexandru Lapușneanu, care a fost zidită la 1560, probabil pe locul unei vechi biserici de lemn.

Volevodala ctitorie, așa cum stă ea cu două biserici suprapuse, în ansamblul nesfârșit al clădirilor înconjurătoare, este o adevărată fortăreață, care-și va fi îndeplinit din plin rolul pentru care a fost clădită aici la granița dinspre apus a Moldovei.

Dar ce timpuri jainice trăiesc azi aceste scumpe și sfinte urme ale unui trecut de veche glorie națională și cultural-religioasă!

După secularizarea averilor mănăstirești — care a fost un bine dar și o pagubă — mănăstirea fusese transformată în închisoare, iar în vremea războiului a fost aici un sanatoriu militar pentru tuberculoși. Apoi a rămas cu desăvârșire părăsită și mai mult decât atât...

Nu fără îndreptățită și mare revoltă, a constatat d-l profesor N. Iorga starea de plâns a acestei mănăstiri, complet lipsită azi de o bună gospodărie, desigur din lipsă de mijloace bănești și din alte lipsuri. De aceea, pe bună dreptate, a spus d-sa că aici va trebui să se înființeze numai deocă o școală forestieră — o școală unde fiii de țărani săraci, de prin satele din jur, să învețe o meserie — meseria cea mai potrivită mediului în care trăiesc și se hrănesc.

Mănăstirea aceasta trebuie să devie în cel mai scurt timp un exemplu viu de viață în mijlocul unei populații sărace și lipsită de orice ajutor și îndrumare.

La biserica din Văleni, lângă Piatra

Ultima biserică cercetată de d-l prof. N. Iorga, de d-l ministru Zigre și de părintele Nae Popescu, în tovarășia celorlalți înalți demnitari a fost vechea

(Continuare, în pag. 3-a)

Gravură în argint

depe scoarțele evangheliarului daruit mănăstirii Văleni, la 1607, de Simeon Movila și Doamna Marghita.

Mănăstirea Văleni, lângă Siatra

(Continuare din pagina 2-a)

lăcă de lemn dela Văleni. Istoria aceasta clădită la începutul secolului XVI, se pare că a fost restaurată de către Movilă, mai păstrează o minunată formă de construcție iar în interior un număr înalt de icoane vechi, de o mare neîntrecută, precum și scoarțe de Evaghelle, lemn în argint, pe care se poate vedea despre o danie a lui Simeon

Movilă Volevod și a Doamnei sale Marghita, în anul 1607 (7115). În calitate sa de președinte al Comisiei Monumentelor Istoric, d-l prof. Iorga a arătat o deosebită grijă față de „Comoara de artă” dela biserică din Văleni și a promis că va destina o sumă pentru construirea unei odăi de zid, lângă biserică, în care să se păstreze în siguranță toate neprețuitele icoane dela această ctitorie.

Bonații pentru Mănăstirea Regina Maria

Un Rezident regal Traian, cu profesor la universitate din Iași, a donat, din patrimoniul Prut, suma de 10.000 (un milion) lei pentru înălțarea mănăstirii Regina Maria din Bicz.

De asemenea, d-l Armand Călinescu, președintele Consiliului de miniștri a donat același sumă, pentru același scop, din partea Președinției consiliului de miniștri.

O importantă conferință aditivă, la Piatra-Neamț

În inițiativa d-lui col. Eugen Hucung, prefectul județului Neamț, s'a organizat o serie de conferințe administrative, la care președinții autorităților și înșirilor vor lua cuvântul, flecându-se în ramura specialității sale, dar și a îndrumării în vedea unei cât mai intense activități și pentru a încheia o înțelegere strânsă legătură între autorități. În același timp, prin aceste conferințe ce urmăresc creșterea nivelului moral — înțelegându-se aparatul funcțional administrativ și a se încheia rostul instituțiilor cu caracter cultural — social nou, se poate, în conformitate cu noua tendință a vieții publice și

supra imperativului igienic în mediul rural. D. Pricop Inspector școlar, cpt. Gheorghe comd. Gărzii Naționale, col. Hăncu de la conducerea premilitară au mai conferințat flecare în specialitatea D-lor.

SONET

prietenului C. T. cu tot dragul pentru marea lui închinată trecutului.

Din cronici, ispoace și regeste,
Din însemnări pe margini de cazanți,
Din meșter dăruite pisanți.
Se încheagă a trecutului poveste.

Grădă prin veac din girurile aceste
Dăruit vovozii, boarii și iștanți,
Iar tăcut lor ales înfrunță anii,
Un munte sfânt, în ceruri cu-a lui crește

Citindu-le, vieții treci hotărât
În lung vădăte de datină și faptă
De suferințe curate ca cleștarul

În sloventă lor îți uii amorul.
Pășind pe calea nedădă și dreptă.
Tu jărit și ridici sfânt alături,
Altă sfânt de datină și faptă.

Ion Văspreie

Starea civilă

dela 7 la 13 Sept. 1939

NĂSCUȚI

Vasile V. Robu, Estera M. Iftic, Mircea M. Grecu, Betty H. Covrigaru, Mauritiu M. Chauru, Olga I. Boiarinof, Doina Gh. Bădin, Iosub Șmil Grimberg, Maria M. Ursu, Profira M. Chiribău, Maricica C. Condurache.

CĂSĂTORII

Mihai Cernahorschi cu Aglaia Batezatu, Șmil Rihier cu Rașela Bercovici, Gh. Buzdugan cu Eugenia Vasiliu, Ludvig Stein cu Hana Haham, S-lt Har. Carpen cu Dana Matasaru, Maurice Chauru cu Ioana Șildhas, Petru Moscaliuc cu Clara Luca, Ioan Pascu cu Marghioala Pavel.

DECESE

Gh. Chirilă, Bură Rorlich, Rula Șulemzohn, Paraschiva Harpăn, Zlata Simon, Rașela Manas, Zoia Botescu, Sofia Rădulescu, Const. Vasilescu, Ecaterina Șum.

Redacționale

S'ar putea întâmpla ca acest ziar să apară, un timp oarecare, neregulat, sau cu un număr redus de pagini. Aceasta din pricină că directorii și colaboratorii sunt concentrați.

Citii și răspândii „Avântul”

In jurul unor măsuri de prevedere

Un interesant articol al d-lui Pamfil Șeicaru — directorul ziarului „Curentul”

Flecare nouă telegramă te slăbește să privești pe hartă, să poți contura linia de mișcare a înaintării, succesivele retrageri ale retragerii, ca să desprindă o concluzie militară, evident o concluzie foarte precară, fiindcă a doua zi o întorsătură neașteptată poate să răstoarne fundamental pozițiile.

Nimic mai instabil ca fizionomia unui câmp de luptă, mai ales în faza de mișcare repede când nu s'au fixat fronturile.

Pentru noi lupta ce se duce în Polonia are o deosebită importanță, nu în ceea ce privește atitudinea noastră politică, fiindcă ea a fost lapidar formulată printr'un singur cuvânt: neutralitate; dar în ce privește unele măsuri de politică a fronturilor.

Armele germane de operații sunt în apropiere de Jarosław și de Prezerni (care ne evocă întâmplări din războiul din 1914—1916), iar intenția este de a ajunge cât mai repede la Lwow și de acolo la Tarnopol. Mai precis, toată partea din Polonia, care începe dela frontiera noastră până la Sokal, Dubno și Krakovia, Galiția, are tendința să fie ocupată de armata germană.

Este partea din Europa în care sunt Evreii mai numeroși. Să nu uităm că în Polonia sunt șase milioane de Evrei, adică cea mai masivă concentrare de populație evrească.

Așa cum din lacul Victoria, Nilul, marea fluviu își alimentează apele, înprospătarea continuă de populație evrească din lumea întreagă, se face din Galiția. Înaintează prin etape spre Occident, și necontent din țările galileene se desprind în stoluri alți Evrei care își încearcă norocul în această necontentă întrecere de înscușină, inventivitate, de curaj al desperării, specific vremurilor turburi, când nimic nu are o așezare definitivă. Or, nu-i greu de bănuț cam ce panică s'a deslășuit mai ales în rândurile populației evrești din Polonia. Nică când înaintau în 1914 și 1915 trupele rusești, populația evrească din Galiția nu a trăit asemenea momente de groază.

Veneau Cazacii cu o vijelie, făcând să tremure în căminele lor solose trupurile slăbite de vechi. Devastau, violau fete, dădău foc și mai descopereau în pivnițe butoaiele de rachiu ca să se învelească, așa cum numai Cazacii știu. Or, căldura rachiuului îndulcea inimile năpraznicilor Cazaci, adesea li se umezeau ochii de pâreri de rău, se umanizau. Cărcumarii (toți evrei) găseau drumul unei înțelegeri, flește nu prea grozavă, dar oricum puteau să speră și până la ivirea unor vremuri mai puțin aspre, să-și ducă existența mai departe.

Armata germană nu are expansiuni căzăcești, dar întransigența ideologică, cea adversitate categorică față de Evrei, nu îndăduie nici un fel de speranță în ceea ce privește o adaptare. Precedentul din Austria, din Cehoslovacia, le sporește spaima și este firesc ca toată această populație evrească din Galiția să alege desperată, să bată la porțile noastre, spre a cere adăpost.

În 1921, când Polonia a avut război cu Rusia Sovietică și Ucrainenii începuseră revoluția naționalistă cu Petliura, Maramureșul a fost literalmente invadat de populația evrească. Dar absolut, nici unul nu s'a mai întors și au rămas definitiv în Maramureș. Ne-am îndulosit atunci, am deschis porțile acelor urgiiști la soartă, am căutat să le oferim un adăpost mângâietor. Pe urmă totul a reintrat în pace, dar Evreii

au rămas și așa vrea să știu care-i România ce n'a fost înspăimântat, de ce au ajuns blești autohtoni țărani din înșirurile voevodale. Toată această experiență să ne fie mereu prezentă și înainte de a mă lăsa cucerit de îndulșoare pentru suferința străinilor, să judec bine cât poate să ne coste orice poartă deschisă pentru refugiați.

Sunt generozități care se fac pe socoteala poporului român. Înainte de a ni se sugera o largă ospitalitate, înainte de a se formula apeluri la simțămîntul de solidaritate umană, să se raporteze la simțămîntul solidarității românești în tresărirea aceluiași instinct de conservare etnică.

Datoria noastră este exclusiv față de nația noastră. Și nimeni să nu încerce o înducere în eroare: populația poloneză nu-și va părăsi pământul, va continua să lucreze mai departe scrutând zările viitorului cu acel nesdruncinat optimism al omului legat de pământ. Populația evrească va căuta să fugă spre frontiera noastră, să se refugieze sub acoperământul nostru. Înțelegem gestul reflex al populației galileene și sensibilitatea noastră nu poate să privească rece, indiferentă, toată drama unei populații, dar același sensibilitate va trebui să o am în primul rând pentru

populația românească. Sunt unele momente în care egolismul național este un act de umanitate.

De altfel guvernul a luat din timp măsuri. În Martie 1938, când s'a făcut Anschlussul, d. Armand Călinescu a dispus severe măsuri de pază pentru a împiedica exodul evreesc, afirmând ca un punct de program opreștița împotriva evreilor cu plus de populație evrească.

Față de proporția mare de Evrei pe care îl avem, tocmai spre a ne feri în aceste vremuri când este mai multă nevoie de unitate sufletească în interior, nu ne este îngăduit să introducem teme iritante. Să ne implinim în primul rând datorita de români; dragostea de aproapele a neamului românesc își poate afla suficiente teme de manifestare în cuprinsul țării, în cuprinsul comunității naționale.

Guvernul să aștepte în simțul de conservare românesc sprijin și lucida înțelegere față de măsurile pe care le-a luat cu un rar simț de prevedere.

Armata germană înaintează spre Lwow, deci pază la frontiera Bucovinei. Bunătatea creștină ne-a desilgurat Maramureșul și Bucovina. Și ne este destul.

Pamfil Șeicaru

ȘTIRI din războiul cu Germania

Trupele franceze au început ofensiva și pe Mosella

Correspondentul agenției Havas transmite:

Azi după amiază la ora 16, Francezii au început o ofensivă în aproape de Peri, pe Moselle, în fața localității Schengen, de pe teritoriul Luxemburgului, cu concursul carelor de asalt și a artileriei grele.

Au putut fi văzute vreo zece care de asalt care curățau terenul.

Tot Agenția Havas mai transmite:

Podul de peste Mosella, lângă localitatea Schengen, a sărit în aer. Vineri dimineața la ora 9.

Niciun soldat n'a fost văzut în împrejurimi. Sfărâmurile podului au căzut asupra localității Schengen a cărei populației fusese evacuată cu o seară înainte.

Acordul comercial româno-ungar a fost semnat ieri la Budapesta

D-nii Vladar, din partea Ungariei, înlocuind pe șeful secției de politică economică din ministerul afacerilor străine, și d-l Christu, ministru plenipotențiar, din partea României, au semnat azi con-

vențiile prin care se reglementează până la 31 Iulie 1940 traficul de plăți și de mărfuri între cele două țări.

Convențiile vor intra în vigoare la 20 ale lunii, după ratificarea guvernului.

Trupele polone din „Pungă” au reușit să se retragă

PARIS, 14 (Radlopress). — Mareșalul Smigly Rydz anunță: Unitățile armatei polone, care au operat în Posnanta (Pozen) și erau amenințate cu încercuirea din partea trupelor germane, au reușit să iasă din „pungă” și au operat funcțiunea lor cu grosul armatei polone.

Războiul devine din ce în ce mai aspru. Populația civilă se ridică și ia parte la lupte. Comunicările armatei germane sunt

amenințate. În spatele coloanelor motorizate germane, care au înaintat prea repede, se dau lupte între infanteriile celor două armate adverse. Războiul spectaculare ale unităților motorizate germane n'au reușit să oprească retragerea strategică a armatei poloneze, după un plan alcătuit de cartierul general polon, pentru a se concentra pe o linie restrânsă, unde ele vor avea posibilitatea să reziste la condiții mai bune.

Rezultatele luptelor

Correspondenții Agenției Havas transmite:

Comandantul apărării capitalei a anunțat Joi 14 Septembrie, la ora 23, că în împrejurimile Varșoviei s'au dat în general lupte de patrulare.

Atacurile germane, în special acelea date asupra cartierului Wola, n'au dat nici un rezultat, ele fiind respinse dela distanță,

din jurul Varșoviei

grație acțiunii infanteriei și focului de mitraliere.

Un tanc german a fost incendiat. Mai multe automobile blindate și un tun antiaerian au fost capturate.

În cursul nopții mai multe case muncitorești au fost incendiate în cartierul Praga, din cauza bombardamentului aerian.

Amănunte asupra groasnicului accident de automobil din jud. Neamț.

— Sunt trei morți și 34 răniți. — Numele victimelor.

Am relatat ieri telefonic despre îngrozitorul accident de automobil, înregistrat Mercuri în județul nostru, în dreptul comunei Crăcioani și care s'a soldat cu un număr impresionant de victime. Revenim cu amănunte: Din Târgul Neamț plecase Mercuri spre Piatra-Neamț, autocamionul Nr. 236 P. N., proprietatea fraților Const. și Vasile Neamțu, încărcat cu 57 muncitori, mașina fiind condusă de ajutorul de șofer Gh. Tudose, având alături, în cabină, pe unul dintre coproprietari. Coborând panta dealului Crăcioanilor, șoferul ne mai fiind stăpân pe volan din cauza vitezei cu care venea la vale, mașina s'a răsturnat în șanțul șoselei. Sătenii care treceau prin apropiere, au fost martorii acestui uluitoare nenorociri. Cu greu, au putut să-l revină și să înceapă a da primele ajutoare, scoțând de sub mașina sfărâmată zecile de victime care strigau după ajutor, amestecate într-o baltă imensă de sânge. Șeful de post din comună a comunicat telefonic la Piatra și la Tg. Neamț, cerând ajutoare medicale. Din Piatra-N. au plecat d-nii prim-procuror și dr. Comonță, iar din Tg. Neamț d-nii dr. Bondescu medicul primar al orașului și dr. Eftimie, chirurg, medicul primar

al spitalului de stat; deasemeni medicii din circumscripțiile învecinate au sosit imediat la locul nenorocirii. După ce a fost ridicată mașina sfărâmată, s'a putut proceda în chip eficace la scoaterea victimelor, stabilindu-se că în urma acestui nenorociri sunt 3 morți și 34 răniți.

Numele victimelor.

Au fost găsiți morți: Bundu Ion din com. Humulești, Tache Blăbeanu din com. Vânători și un al treilea căruia nu i s'a putut stabili identitatea. (Ultimii doi au murit imediat ce au fost transportați spre spital). Mai grav răniți sunt: Bolric Ilie din Oglinzi, Teodor Apostol din Răucești și Gh. Rotaru din com. Petricani. Mai ușor răniți sunt: Bolric Paraschiv din Oglinzi, Gh. Diaconu din Răucești, Ion Gavril Scutaru din Filloara, Ștefan Iftimie din Tg. Neamț, Gh. Marcu din Pipirig, Acatincă Mihai din Tg. Neamț, D-tru Marcu-Pipirig, Scutaru Haralamb-Filloara, Grigoraș D-tru Răucești, Ichim Ilie-Răucești, Ion Maria Dumitrache din Răucești, Mihai Movilă din Răucești, Vasile Scutaru din Filloara, Scutaru Gh. Gheorghe-Filloara, Moraru I. Vasile-Tg. Neamț, Vasile Gh. Vasile din Tg. Neamț, D-tru Coruga din Tg. Neamț, Alex. Prună din Pipirig, Ion Gh. Tă-

tărășanu din Pipirig, Marcu Gh. Pavel din Pipirig, D-tru Marin din Rarău, Stan Vasile din Răucești, Ilie Gh.-Pipirig, Vasile Lăcătușu din Pipirig, Coman Grigore din Pipirig, Diaconu N. din Pipirig, Vasile Gh. Varlam din Pipirig, Gh. Dumitru Marian din Pipirig, Vasile C. Cosma din Filloara

Absolut toți răniții au fost transportați cu mașini la spitalul din Tg. Neamț, după ce li s'au dat chiar la locul nenorocirii primele îngrijiri, fiind pansați provizoriu. La Tg. Neamț, d-l dr. C. Eftimie medicul primar al spitalului de stat-chirurg secundat de ceilalți medici, cari s'au pus imediat la dispoziția D-sale, a început să le dea îngrijirile ce le necesita starea fiecărui.

Ancheta.

Din primele cercetări se constată că ajutorul de șofer care conducea vehiculul, nu posedă permis de circulație. Atât și șoferul cât și proprietarul s'au ales cu neînsemnate leziuni. Ancheta este condusă de șeful de post din Crăcioani care a arestat pe proprietar și pe șofer, urmând a fi înalțată parchetul pentru continuarea cercetărilor.

ineș prin Crucea Roșie este și o faptă înțeleaptă.

Iată de ce ridicăm glasul nostru către toată suflarea românească, invitând pe cât mai mulți să vină în rândurile noastre, ajutându-ne cu munca sau cu darul lor. Orice ajutor este bine-venit.

Pentru acel care se hotărăsc să răspundă chemării noastre dă următoarele lamuriri:

Potrivit statutelor ei, Crucea Roșie are trei feluri de membri:

1) **Activi**, cari plătesc o cotizație anuală de la 5 lei în sus la sediul central al Societății din București, str. Biserica Amzei No. 29 (prin B-dul Tache Ionescu) sau la filialele sale din provincie;

2) **Donatori**, cari fac un dar, în valoare de cel puțin 1.000 (una mie) lei, sau cari au făcut pentru societate un serviciu mai însemnat;

3) **Aderenți**, cari fac un dar în valoare de cel puțin 500 lei.

Numele donatorilor se înscriu în Cartea de Aur a Societății. Români și Românce, Crucea Roșie vă așteaptă cu brațele deschise.

Societatea Națională de Cruce roșie a României

Apararea pasivă a orașului Piatra-N.

COMUNICAT Nr. 1

Conducerea apărării Pasive a hotărât ca în zilele de 13, 14, 15 și 16 Sept. a. c.

Toți proprietarii sau chiriașii de imobile particulare să golească podurile caselor de orice obiecte.

După măturare și văruire pereții interiori a acoperișilor. Văruirea formează un mijloc izolat de propagarea focului produs de bombe.

Azi Duminică 17, se execută controlul.

Cine în mod justificat n'a executat această obligațiune o va executa îndată altfel se vor aplica imediat rigorile legii.

Conducerea apărării Pasive sfătuiește populația să execute ce i se cere și nădejduete

că nu va fi silită să aplice sancțiuni.

Săptămâna viitoare se vor acoperi podurile imobilelor indiferent dacă sunt lipite, betonate sau nu cu nisip imprăștiat de 2 cm. grosime.

Pentru autorități răspunde fiecare șef.

Simplă informație...

Invățătorimea din județul Caliacra a săvârșit laudabilul și nobilul gest de a colecta și dona pentru institutul de experimentări psihologice, condus de d-l profesor universitar C. Rădulescu-Motru, — părintele psihologiei românești — suma de 25.000 lei...

Lângă Rege și Patrie

Într-o vreme când, în o bună parte din lume, oamenii pleacă pe front și dau viețile, într-o tragică înecăstare, iar cei rămași acasă se ascund în adăposturi sub-pământene recapitulând viața de întuneric a trogloditilor, — România continuă să-și păstreze liniștea și sângele rece. Viața publică și economică și-au menținut ritmul, cetățenii își văd, ca totdeauna, de ocupații, Națiunea întreagă este un bloc de energie vigilență.

Nemanifestându-și nici optimismul în ceea ce privește situația internațională, țara noastră rămâne, totuși, senină, găsindu-și izvoarele de puternică vitalitate în propria sa ființă. Necerând dela nimeni nimic, România înțelege — astfel după cum a accentuat înțeleptul ei Rege — să nu dea nimic. Neavând nici ură, nici gânduri ascunse față de nimeni, România nu are decât un singur program: menținerea neștirbită a fruntarilor. Aceasta, cu orice preț, cu orice jertfă. În epoca sa, Mihai Eminescu nu ulta să atragă atenția

tuturor „Independența, departe de a fi meritul actualei generații e suma vellei noastre istorice! E o frază axiomatică.

Ea trebuia repetată tuturor. Hotarele de astăzi, în jurul cărora stă toată Națiunea ca singură și invincibilă pavăză de oțel, nu au la temelie lor nici arbitrarul, nici altă materie subred, ci betonul sfânt făcut din pulberea oaselor a nenumărate generații, stăpâne de totdeauna pe aceste locuri.

Si, pentru că astăzi Europa a află din nou într'un infernal joc de fum și sânge, e bine ca repetându-ne gândurile pașnice — să ne gândim tot timpul ci ultimul uriaș sacrificiu național pentru această glorie a costat 800.000 de vieți românești.

Temelia sacră, alcătuită de această imensă hecatombă, nu va putea fi nici când clintită. Pe această sfântă temelie se sprijină dorința de pace, a tuturor românilor, dar și vremea neîtrămutată de a face zid de nebrulit în jurul Regelui și al Patriei.

Cinci ani de luptă Străjerescă

Săptămâna aceasta, la 13 Septembrie, s'au împlinit cinci ani de când Suveranul a pus temeliile „Străzii țării”. A fost de ajuns ca vrerea Regelă să fie întovărășită de o iubire fără margini pentru țineret, pentru ca — dela acea dată — o întreagă eră nouă să se manifeste, în toată strălucirea ei, pentru tot Neamul.

Unul tineret, care până atunci orbecăla incoace și încolo lipsit de orice busolă serioasă, i s'a deșteptat conștiința misiunii sale creștitoare în marea familie a Națiunii și i s'a indicat drumul de urmat. Pe întreg acest drum, nu există decât un singur semn indicator, care cuprinde în puținele cuvinte scrise de însăși religia și rostul de totdeauna al Neamului: „Credință și muncă pentru Țară și Rege”.

Cu aceste cuvinte, purtate în suflet ca o sămânță de aur, copiii noștri, străjerii noștri, au urlat în cinci ani de zile munții și au transformat încetele, cetoase pelsăgii ale mentalității trecute, într'un imens orizont luminos.

Școala a disciplinei fizice și morale, Străjeria s'a dovedit, în acești cinci ani, mai presus de toate, o admirabilă Academie a disciplinei naționale.

Fiecare pui de străjer de astăzi va fi, mâine, un exemplar cetățean și un Bayard fără teamă și fără prihană, apărător fanatic al Patriei.

Miraculoasele obiective atinse de Străjerie în acești cinci ani pot fi constate de oricine. Am spus: obiective, termen oarecum ostășesc, și nu credem că am greșit.

Căci timp de cinci ani, splendidă „Armata albă” nu a făcut altceva, decât a luptat: o luptă fără sânge, fără morți și fără răniți; o luptă pașnică, o luptă constructivă dusă numai pentru asigurarea unui cât mai frumos

viitor Neamului, pentru slava Regelui și pentru tot ceea ce poate înobilă omenirea.

Primăria Orașului Piatra-N.

Biurul M. O. N. T.

Publicație Nr. 210

Se aduce la cunoștința locuitorilor din cuprinsul acestui oraș indiferent de sex, de la etatea de 7-60 ani, că în conformitate cu art. 7 și 11 din Legea Apărării Antiaeriene, sunt obligați a se prezenta la conferințele publice ce se vor ține lunar în sala Cinematografului Scala toți acei cari au împlinit vârsta de mai sus, pentru a fi inițiați și instruiți, asupra pericolului aerian, după programul de mai jos:

În ziua de 17 Septembrie 1939 de la ora 11-12, în ziua de 1 Octombrie 1939 de la ora 11-12, în ziua de 5 Noembrie 1939 de la ora 11-12, în ziua de 3 Decembrie 1939 de la ora 11-12, în ziua de 7 Ianuarie 1940 de la ora 11-12, în ziua de 4 Februarie 1940 de la ora 11-12, în ziua de 4 Martie 1940 de la ora 11-12, în ziua de 1 Aprilie 1940 de la ora 11-12, în ziua de 6 Maiu 1940 de la ora 11-12, în ziua de 3 Iunie 1940 de la ora 11-12.

Toți locuitorii cari nu s'au prezentat, li se vor aplica sancțiunile prevăzute de această lege.

Data astăzi 13 Septembrie 1939.

p. Primar, P. DESILA

Șeful Biurului M. O. N. T.

D. Nemțeanu

Dacă aveți nevoie de vreo analiză medicală.

Laboratorul VOREL — secția de analize biochimice și de cercetări științifice — anunță că deși d-l Dr. Ilie Micu este concentrat, totuși execută și mai departe, cât se poate de prompt, orice analize medicale.

Adresați-vă așa dar cu încredere Laboratorului Vorel pentru analiza de care aveți nevoie (analiza sângelui: reacția Bordet-Wasserman, dozarea ureei, număratoarea globulelor roșii; analiza urinei; analiza sputei ș. a.).

Laboratorul Vorel Piatra-Neamț

Secția de analize medicale

Societatea Națională de Cruce Roșie a României, care flințează de aproape trei sferturi de veac, s'a sprijinit totdeauna în fecunda ei activitate, umanitară și națională, în același timp, pe concursul prețios al tuturor straturilor sociale din țară. Ori de câte ori a făcut apel la ajutorul moral și material, acesta i-a fost dat fără precupețire de mie și mare, de bogat ca și de cel sărac. Înăpturiile din timp de război și din timp de pace au dovedit cu prisosință de cât folos este această societate pentru Stat, ca și pentru marea mulțime. În ea Statul a găsit un mijloc minunat de a-și ușura sarcina asistenței față de populație, în zile de restricte și de lipsă. Încrederea de care Crucea Roșie se bucură atât față de Stat, cât și în ochii mulțimii, dovedesc că banul ce i s'a încredințat, a mers acolo unde trebuie și că slujitorii ei nu urmăresc decât înăptuirea desinteresată a binelui obștesc, chiar adăogând și sacrificiul lor personal. Exemplele sunt nenumărate și ele pot fi arătate chiar de către aceia care s'au folosit, în timp de război sau în timp de pace, de binefacerea Crucii Roșii.

Față însă de necesitățile mereu crescânde de sarcinile tot mai mari ce are a le purta, numărul membrilor ce o compun, este cu totul mic și deci neîndeștător ca să poată face față așa cum trebuie și așa cum ar vrea, oricărui nevol, la care este chemată să-și dea ajutorul.

Nici două la mie din populația acestui țării nu se interesează în deaproape de ea, fie sub forma unei contribuții regulate, fie sub forma unui aport de muncă. În alte țări, interesul public merge până acolo, încât mai mult de un sfert din populația țării este înscrisă în rândurile Crucii Roșii și-și dă statornic obolul fiecărui după puterile lui, pentru ca să se poată procura mijloacele ce sunt de trebuință pentru împlinirea mențel sale.

Zile de restricte ne amenință